

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนาฏศิลป์พื้นบ้าน และเพื่อพัฒนา
เทคนิคการสอนนาฏศิลป์พื้นบ้านตามภูมิปัญญาชาวบ้าน วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน
ดังนี้

- ตอนที่ 1 การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนาฏศิลป์พื้นบ้าน
- ตอนที่ 2 การพัฒนาเทคนิคการสอนนาฏศิลป์พื้นบ้านเข้ากับเทคนิคการสอนแบบปกติ
ของกระทรวงศึกษาธิการ
- ตอนที่ 3 การนำเทคนิคการสอนนาฏศิลป์พื้นบ้านแบบประยุกต์ ไปทดลองสอน

ตอนที่ 1 การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนาฏศิลป์พื้นบ้าน

1. ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนาฏศิลป์พื้นบ้านครั้งนี้เป็นชาวบ้านที่มี
ความรู้ด้านนาฏศิลป์พื้นบ้านและมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยเลือก
ตัวอย่างประชากร โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 10 คน โดยพิจารณาตามคุณสมบัติ
ต่อไปนี้

- 1.1 เป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
- 1.2 เป็นผู้มีประสบการณ์ด้านนาฏศิลป์พื้นบ้านมาแล้ว ไม่ต่ำกว่า 10 ปี
- 1.3 เป็นผู้มิพบทาทในการแสดงหรือถ่ายทอนาฏศิลป์พื้นบ้านในเขตอำเภอเมือง

สุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

- 2.1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ใช้เก็บข้อมูลนาฏศิลป์พื้นบ้าน แบ่งออกเป็น

2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านนาฏศิลป์พื้นบ้าน

2.2 แบบสังเกต เป็นแบบสังเกตที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เก็บข้อมูลด้านเทคนิคการสอนนาฏศิลป์พื้นบ้าน จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสังเกตเทคนิคการสอนนาฏศิลป์พื้นบ้าน

ตอนที่ 2 แบบสังเกตท่ารำนองนาฏศิลป์พื้นบ้าน

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 กำหนดข้อคำถาม ด้านสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ และข้อมูลด้านนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยครอบคลุมถึงประวัติความเป็นมา โอกาสที่ใช้แสดงสถานที่แสดง การแต่งกาย เครื่องดนตรี เพลง และท่ารำนองนาฏศิลป์พื้นบ้านแต่ละชุด

3.3 นำข้อคำถามที่กำหนดไว้ (ข้อ 3.2) มาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์

3.4 สร้างแบบสังเกตเทคนิคการสอนนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยการสังเกตการสอนของชาวบ้าน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเตรียมการสอน ด้านการสอน ด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์ และด้านประเมินผล

3.5 สร้างแบบสังเกตท่ารำนองนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยจะสังเกตการปฏิบัติในขณะที่รำ 3 ประการ คือ มือ เท้า ศีรษะ

3.6 นำแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจแก้ไข แล้วนำมาปรับปรุง จากนั้นนำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่าน พิจารณาความครอบคลุมของเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.7 นำแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตไปทดลองใช้ (Try Out) กับชาวบ้านที่มีความรู้ด้านนาฏศิลป์พื้นบ้าน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร จำนวน 7 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษาและหาข้อบกพร่อง

3.8 จัดทำเป็นเครื่องมือวิจัยฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชาวบ้าน จำนวน 10 คน

4.2 กำหนดนัดแนะ เวลาและสถานที่ที่จะสัมภาษณ์และสังเกต

4.3 เตรียมเครื่องมือที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต และอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น เทปบันทึกเสียง กล้องถ่ายรูป

4.4 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และบันทึกข้อมูลที่ได้ลงในเครื่องมือที่จัดเตรียมไว้ทุกครั้ง ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 6 สัปดาห์

5. ศึกษาประวัติ, เพลง, ท่ารำ จากเอกสารชั้นต้นและชั้นรอง

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปข้อมูล

นำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และสังเกต และจากการศึกษาเอกสารมาสรุปเสนอเป็นผลการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนาฏศิลป์พื้นบ้านจังหวัดสุรินทร์

ตอนที่ 2 การพัฒนาเทคนิคการสอนนาฏศิลป์พื้นบ้านเข้ากับเทคนิคการสอนแบบปกติของกระทรวง-ศึกษาธิการ

จากการสังเกตและสัมภาษณ์ เทคนิคการสอนนาฏศิลป์พื้นบ้านตามภูมิปัญญาชาวบ้านพบว่ามีเทคนิคการสอนสามวิธีได้แก่ การบอกเล่า การสาธิต และการปฏิบัติ ผู้วิจัยนำเทคนิคการสอนทั้ง 3 วิธี มาวิเคราะห์และประมวลเข้ากับหลักการสอนการสอนนาฏศิลป์ และหลักการสอนทั่วไปแล้วพัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์พื้นบ้านในโรงเรียน โดยมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ขั้นตอนการพัฒนา

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา

การสอน

1.2 วิเคราะห์เทคนิคการสอนนาฏศิลป์พื้นบ้านตามภูมิปัญญาชาวบ้านที่ได้จาก

การสังเกตและสัมภาษณ์ ได้แก่ การบอกเล่า การสาธิต และการปฏิบัติ ซึ่งมีจุดเด่นและจุดด้อยดังนี้

- การบอกเล่า

จุดเด่น คือ (1) ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนเกิดความคุ้นเคยกัน

(2) ทำให้ผู้เรียนเกิดภาพพจน์ในการปฏิบัติ (3) สร้างทัศนคติการเรียน

จุดต่อ คือ (1) เป็นการบอกเล่าปากต่อปาก ขาดการนำสื่ออื่นมาใช้ประกอบการเล่า (2) ผู้เรียนเข้าใจยาก (3) ผู้สอนมีหลายคนทำให้การบอกแต่ละครั้งเนื้อหาไม่ตรงกัน

- การสาธิต

จุดเด่น คือ (1) เป็นการเลียนแบบจากของจริง (2) สร้างทัศนคติที่ต่อการเรียน

จุดต่อ คือ (1) การสาธิตไม่มีการกำหนดทำว่าที่ตายตัว ผู้สอนสามารถคิดประดิษฐ์ทำซ้ำขึ้นมาได้ทันทีในขณะที่สอน (2) การสาธิตบ่อย ๆ และนานทำให้ผู้สาธิตเหนื่อย (3) การวางตำแหน่งมือ เท้า ศีรษะ ของครูแต่ละครูไม่มีมาตรฐานแน่นอน

- การปฏิบัติ

จุดเด่น คือ (1) สามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเองจากผู้สอน (2) เกิดความชื่นชมในผลการปฏิบัติ

จุดต่อ คือ (1) ไม่มีสื่อช่วยในการปฏิบัติ (2) ไม่มีการประเมินผลที่เป็นระบบ

จากจุดดีและจุดต่อของเทคนิคการสอนแต่ละแบบควรนำมาปรับปรุงและพัฒนา ได้ดังนี้

1. การบอกเล่า พัฒนาโดยการจัดการเรียนการสอนให้เป็นระบบ ซึ่งการบอกเล่าผู้สอนจะต้องใช้การบรรยายเป็นการสื่อความหมายให้ชัดเจนที่สุด และพัฒนาจากการเล่าปากต่อปากมาเป็นการบรรยายให้นักเรียนได้รู้ถึงประวัติความเป็นมา ประวัติการแสดงวิธีแสดง การแต่งกาย เพลง และทำท่า นอกจากนั้นก็บรรยายทำท่าในขณะที่สอนหรือหลังจากที่สอนเสร็จสิ้นไปแล้ว

2. การสาธิต พัฒนาโดยนำสื่อการสอนที่ทันสมัยเช่น วีดิทัศน์ เทป รูปภาพ และสื่ออื่น ๆ เข้ามาประกอบการสอน การใช้วีดิทัศน์สามารถสอนได้ทุกขั้นตอนของการสอน ไม่ว่าจะเป็นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอนหรือขั้นสรุป ส่วนการใช้รูปภาพที่นำมาพัฒนา คือ การจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้รูปภาพประกอบการบรรยายและการสาธิตของครู

3. การปฏิบัติ พัฒนาโดยการให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยการปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนด การจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนฝึกแสดงออกอย่างเสรี เพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์เสริม นอกจากนั้นก็ใช้เพลง เกม นิทาน เข้ามาใช้ในการปฏิบัติ

2. ขั้นตอนการสร้างแผนการสอน ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยนำผลจากการศึกษาข้อมูลด้านนาฏศิลป์พื้นบ้าน ที่เห็นว่ามีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา มากำหนดเป็นแผนการสอน จำนวน 9 ชุด ได้แก่ เรื่อกันตรึม เรื่อกศรียไทสมันต์ เรื่อกกระโปงปดิงตอง เรื่อกอายัย เรื่อกจับกรับ เรื่อกมังกิ้วลจองโต เรื่อกอ้มเร เรื่อกตรุษ เรื่อกแกลมอ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 กำหนดจำนวนคาบเวลา โดยพิจารณาจากความยากง่ายของท่ารำ

2.1.2 สำระสำคัญ

2.1.3 จุดประสงค์นำทาง

2.1.4 จุดประสงค์ปลายทาง

2.1.5 สื่อการเรียนการสอน

2.1.6 การวัดผลและประเมินผล

ได้แผนการสอนทั้งหมด 21 แผน เพื่อนำไปทดลองสอนนักเรียนชั้นประถม

ศึกษาปีที่ 6

2.2 แบ่งตัวอย่างประชากรในการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 1 "สุรินทร์วิทยาคม" สอน 3 เพลง คือ

1. เรื่อกันตรึม แผนการสอนที่ 1-3 จำนวน 9 คาบ
2. เรื่อกศรียไทสมันต์ แผนการสอนที่ 4-5 จำนวน 6 คาบ
3. เรื่อกกระโปงปดิงตอง แผนการสอนที่ 6-8 จำนวน 9 คาบ

กลุ่มที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 2 "วิรัชศึกษา" สอน 3 เพลง คือ

1. เรื่อกอายัย แผนการสอนที่ 9-10 จำนวน 6 คาบ
2. เรื่อกจับกรับ แผนการสอนที่ 11-12 จำนวน 6 คาบ
3. เรื่อกมังกิ้วลจองโต แผนการสอนที่ 13-14 จำนวน 6 คาบ

กลุ่มที่ 3 โรงเรียนเทศบาล "เทศบาลอนุสรณ์" สอน 3 เพลง คือ

1. เรื่อกอ้มเร แผนการสอนที่ 15-17 จำนวน 9 คาบ
2. เรื่อกตรุษ แผนการสอนที่ 18-19 จำนวน 6 คาบ
3. เรื่อกแกลมอ แผนการสอนที่ 20-21 จำนวน 6 คาบ

3. นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหาและกิจกรรม แล้วนำมาแก้ไขให้ถูกต้อง พร้อมกับเตรียมสื่อการเรียนการสอน

4. นำแผนการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 "เทศบาลอนุสรณ์" ซึ่งไม่ใช่ตัวอย่างประชากร จำนวน 20 คน เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม

5. จัดทำเป็นแผนการสอนฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองสอน

ตอนที่ 3 การนำเทคนิคการสอนนาฏศิลป์พื้นบ้านแบบประยุกต์ไปทดลองสอน

ผู้วิจัยนำแผนการสอนที่ได้พัฒนาแล้ว รวม 21 แผนไปทดลองใช้ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดเทศบาลเมืองสุรินทร์ 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเทศบาล 1 "สุรินทร์วิทยาคม" โรงเรียนเทศบาล 2 "วิรัชศึกษา" โรงเรียนเทศบาล 3 "เทศบาลอนุสรณ์" รวมนักเรียนทั้งสิ้น 600 คน

การเลือกตัวอย่างประชากร โดยการสุ่มอย่างง่ายมาร้อยละ 10 จากจำนวนประชากรทั้งหมด 600 คน ได้จำนวนนักเรียนเป็นตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 60 คน จากนั้นเลือกนักเรียนเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่จะนำมาพัฒนาเทคนิคการสอนนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) ได้จำนวนตัวอย่างประชากรมาโรงเรียนละ 20 คน โดยจะแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1	นักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 "สุรินทร์วิทยาคม"	จำนวน 20 คน
กลุ่มที่ 2	นักเรียนโรงเรียนเทศบาล 2 "วิรัชศึกษา"	จำนวน 20 คน
กลุ่มที่ 3	นักเรียนโรงเรียนเทศบาล 3 "เทศบาลอนุสรณ์"	จำนวน 20 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองสอนประกอบด้วย

2.1 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ภาคความรู้

2.2 แบบประเมินผลภาคปฏิบัติ

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.1 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ภาคความรู้ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารและตำราต่าง ๆ

3.1.2 สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ภาคความรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาในแผนการสอนนาฏศิลป์พื้นบ้าน

3.1.3 กำหนดแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยยึดนาฏศิลป์พื้นบ้านที่ได้จากการศึกษาทั้ง 9 ชุด เป็นเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหาของแบบทดสอบ จำนวนชุดละ 15 ข้อ

3.1.4 นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแล้วนำมาแก้ไข ปรับปรุง จากนั้นจึงนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่านตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.1.5 นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ภาคความรู้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 "เทศบาลอนุสรณ์" ซึ่งไม่ใช่ตัวอย่างประชากร จำนวน 20 คน

3.1.6 นำแบบทดสอบที่ทดลองใช้มาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรการหาค่าความยากง่าย (Difficulty Power) (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ, 2534) การเลือกข้อสอบจะเลือกข้อที่มีความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป จากชุดละ 15 ข้อ เหลือชุดละ 10 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร แล้วนำผลวิเคราะห์หาความเที่ยงของแบบทดสอบทั้ง 9 ชุด โดยใช้สูตรการหาความเที่ยง (Reliability) ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (สูตร K.R. 20) (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ, 2531)

3.2 แบบประเมินผลภาคปฏิบัติ ใช้ประเมินผลการปฏิบัตินาฏศิลป์พื้นบ้านหลังจากเรียนจบแต่ละเพลง โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินผลภาคปฏิบัติ จากหนังสือและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

3.2.2 ศึกษาเกณฑ์การวัดและประเมินผลของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

3.2.3 สร้างแบบประเมินผลภาคปฏิบัติ โดยกำหนดจุดประสงค์การประเมินออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ร้องและทำจังหวะประกอบเพลงได้ แสดงท่าร่าได้ถูกต้อง การแสดงออกและความพร้อมเพรียงกันของกลุ่ม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 4 ระดับ คือ

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้องอยู่ในระดับ ดีมาก

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้องอยู่ในระดับ ดี

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้องอยู่ในระดับ พอใช้

ระดับ 0 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้องอยู่ในระดับ ต้องแก้ไข

3.2.4 นำแบบประเมินผลภาคปฏิบัติไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.5 นำแบบประเมินผลภาคปฏิบัติไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 "เทศบาลอนุสรณ์" ซึ่งไม่ใช่ตัวอย่างประชากร จำนวน 20 คน แล้วนำมาแก้ไขเป็นเครื่องมือที่จะใช้การทดลองจริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยส่งหนังสือเพื่อขอความร่วมมือในการวิจัยถึงผู้อำนวยการการศึกษาเทศบาลเมืองสุรินทร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์จัดส่งหนังสืออนุญาตให้ผู้วิจัยไปทำการเก็บข้อมูลการวิจัยไปยังอาจารย์ใหญ่ ครูประจำชั้นและครูประจำวิชาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นตัวอย่างประชากร

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มด้วยตนเอง จำนวนกลุ่มละ 20 คน ในเวลาปกติ โดยกำหนดเวลาสอนของแต่ละกลุ่มเป็นคาบละ 20 นาที จำนวน 3 คาบ ต่อสัปดาห์ รวมใช้เวลาในการสอนทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 กำหนดการสอนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์พื้นบ้าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สัปดาห์	โรงเรียน	แผนการสอนที่	จำนวนคาบ/สัปดาห์	วัน/เวลา
1-3	เทศบาล 1	1-3 เรือมกันตรึม	9 (3 ชั่วโมง)	จ.,พ.,ศ.
		4-5 เรือมศรีผไทสมันต์	6 (2 ชั่วโมง)	14.30-15.30
		6-8 เรือมกระ โน้ปดิงตอง	9 (3 ชั่วโมง)	
4-5	เทศบาล 2	9-10 เรือมอ้ายย	6 (2 ชั่วโมง)	จ.,พ.,ศ.
		11-12 เรือมจับกรับ	6 (2 ชั่วโมง)	14.30-15.30
		13-14 เรือมมังกัวลจองไต	6 (2 ชั่วโมง)	
6-8	เทศบาล 3	15-17 เรือมอันเร	9 (3 ชั่วโมง)	จ.,พ.,ศ.
		18-19 เรือมตรุษ	6 (2 ชั่วโมง)	14.30-15.30
		20-21 เรือมแกลมอ	6 (2 ชั่วโมง)	

หมายเหตุ จ. หมายถึง วันจันทร์

พ. หมายถึง วันพุธ

ศ. หมายถึง วันศุกร์

5. ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

- 5.1 ก่อนการสอนแต่ละเพลงผู้วิจัยทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ภาคความรู้ก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 20 นาที
- 5.2 ดำเนินการสอนนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามขั้นในแผนการสอน
- 5.3 เมื่อเสร็จสิ้นการสอนในแต่ละเพลง ผู้วิจัยทำการทดสอบความรู้ที่ได้รับจากการเรียนการสอน (Post-test) และทดสอบภาคปฏิบัติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ภาคความรู้ในแต่ละกลุ่มมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบคะแนน Pre-test และ Post-test แต่ละกลุ่มโดยการทดสอบค่า t-test แต่ละเพลง

6.2 นำคะแนนที่ได้จากการประเมินผลภาคปฏิบัติมาหาค่าร้อยละ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 60 โดยผู้วิจัยนำเกณฑ์ประเมินผลการผ่าน จุดประสงค์ ร้อยละ 60 ของกระทรวงศึกษาธิการมาเป็นเกณฑ์การผ่านในการประเมินผล ครั้งนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย